فرار برزیل به‌سوی فینال

در دیدار دوم از مرحله نیمه نهایی مسابقات فوتبال جام کنفدراسیون‌ها، آفریقای جنوبی یک مصاف پایاپای را مقابل برزیل به نمایش گذاشت اما گل دقیقه ۸۸ دنی آلوس که روی یک ضربه ایستگاهی دیدنی به ثمر رسید، کار میزبان را تمام کرد تا برزیل و آمریکا دیدار فینال را برگزار کنند. این دو تیم در دور مقدماتی نیز همگروه بودند که برزیل در آن مسابقه آمریکا را سه بر صفر در هم کوبید. پیش از این آمریکا در مصاف نیمه‌نهایی با اسپانیا قهرمان اروپا شگفتی‌ساز شد و به پیروزی دو بر صفر رسید تا رکورد ۳۵ بازی بدون شکست اسپانیایی‌ها متوقف شود. دیدارهای رده‌بندی و فینال جام کنفدراسیون‌ها روز یکشنبه برگزار خواهد شد.

◆◆◆

تورس، اسپانیا و چالش جدید

فرناندو تورس مهاجم این تیم می‌گوید: «وقتی چنین دیداری را واگذار می‌کنید و بازیکنانی دارید که بندرت شکست ملی را به یاد می‌آورند، نشان از آن دارد که در مسیر درست گام برمی‌دارید. خوشحالم که این شکست حالا روی داد، نه در جام جهانی ۲۰۱۰. باید به خانه اول بازگردیم و پیروزی‌های بیشتری به دست آوریم. دوست دارم بار دیگر ۳۵ بازی بدون شکست را تجربه کنیم. چنین چیزی فوق‌العاده می‌شود، بویژه آنکه جام‌جهانی هم در این روند حضور خواهد داشت».

◆◆◆

شوچنکو می‌خواهد به رم برود

آندری شوچنکو قصد دارد تا قبل از پایان مهلت نقل و انتقالات تیم جدیدی برای خود پیدا کند و اعلام کرده ترجیح می‌دهد فصل آینده با پیراهن جالوروسی به میدان برود. دوناته آلبانسه، مدیر برنامه‌های شوچنکو در گفت‌وگو با روزنامه کوریره دلواسپورت می‌گوید: «شوا اعلام کرده علاقه زیادی به بازی در رم دارد و می‌تواند با این تیم بار دیگر به دوران اوج خود بازگردد. انجام مذاکره با سران جالوروسی بزودی شروع خواهد شد.تیم‌های دیگری خواهان جذب او هستند اما شوا قبل از همه می‌خواهد شانس حضورش در رم را بررسی کند».

گذشته، حال و آینده بارسا در گفت‌وگویی با «ژوان لاپورتا»

وقت لذت بردن ندارم

ژوان وئیلس، آلبرت مانسو

هفته پیش بود که ژوان لاپورتا در ماجرایی ناخوشایند در «سیتگس» درگیر شد. روز بعد از حادثه او به بیمارستان رفت تا زانوی بشدت آسیب‌دیده‌اش را به پزشکان نشان دهد اما همه این گرفتاری‌ها هم باعث نخواهد شد رئیس «آسولگرانا» از وظایف روزانه‌اش شانه خالی کند. در یک هفته او به نیویورک، خاورمیانه و تاراگونا سرکشی کرد و در همه احوال شعارش این بوده، هست و خواهد بود: «ادامه بده!»

حالا لاپورتا پس از مدت‌ها در گفت‌وگویی بلند و تفصیلی با روزنامه دیاریو اسپورت کاتالونیا (ارگان باشگاه بارسلونا) شرکت می‌کند تا در امتداد پربارترین فصل تاریخ باشگاه بارسلونا، با نگاهی عمیق اما متواضع و متعادل چشم‌اندازی از گذشته، حال و آینده آبی و اناری‌ها ارائه دهد آن هم در روزهایی که همتایش در مادرید گردوخاکی بی‌سابقه به راه انداخته است. صبح روز مصاحبه با اسپورت «ژوان لاپورتا» همراه «چیکی بگیریستاین»، «راثول سانلی»، «رافائل یوسته» و «ژوان اولیور» اعضای تیم تصمیم‌گیری باشگاه معظم کاتالان وارد جلسه‌ای اضطراری برای بحث درباره شرایط مذاکرات تمدید قرارداد با «ویکتور والدس» می‌شوند اما آقای رئیس زمان چندانی را در این جلسه نمی‌گذراند و ادامه کار را به معاونان و مشاورانش می‌سپارد تا بتواند سر موقع در را روی خبرنگاران اسپورت باز کند و در فاصله مزمزه کردن «دوفنجان قهوه» در آرامشی کم‌نظیر ثابت کند که چرا او ژوان لاپورتاست که رؤسای رئال حسرت جایگاهش را می‌خورند.

◆◆◆

■ آیا در چنین سطحی لذت بردن از فصلی اینقدر پربار کار دشواری است؟ زمان کافی داشته‌اید تا سه‌گانه فوتبال و قهرمانی بسکتبال بارسا را هضم کنید؟

این چیزی است که باید اندک‌اندک هضمش کرد البته وقتی شما مسؤولیتی نظیر ریاست یا مدیریت باشگاه بارسلونا را داشته باشید، زمان چندانی برای لذت بردن از دستاوردهایتان ندارید. این به زمان‌های آینده مربوط می‌شود که به عقب نگاه کنید و از دوران خوبی که داشته‌اید لذت ببرید. حالا فصل تمام شده و بلافاصله فصل جدید آغاز می‌شود. همه حواس ما معطوف به مشاوران فنی است تا برنامه‌ای برای فصل جدید طراحی کنیم.

■ این آخرین فصل شما در بارساست، حالا راحت‌تر از قبل نیستید؟

وقتی این فصل هم به پایان برسد به آرامش کامل ذهنی می‌رسم و آن وقت فرصت دارم که درباره برنامه‌های آینده‌ام فکر کنم. از طرف دیگر به خاطر چالش‌هایی که هنوز در سازمان ورزشی باشگاه پیش‌رو داریم هیجان زده‌ام.

■ دقیقا چه زمانی از باشگاه می‌روید؟

در ژوئن ۲۰۱۰، این افق من در بارسلوناست.

■ ... و انتخابات چه زمانی برگزار می‌شود؟

به طور قانونی باید در ماه مه (یک ماه جلوتر از ژوئن) باشد اما هیأت‌مدیره باید در این‌باره تصمیم بگیرد.

■ حالا شش سال است که از آمدن شما می‌گذرد، فکر می‌کنید بارسا را در چه جایگاهی تحویل دهید؟

هرچه در این فصل رخ دهد باز هم باید بگویم مجموعا از آنچه در موقع آمدنم انجام داده‌ام راضی‌ام. حالا دیگر هیچ بحرانی در بارسا نداریم. چه در ساختار باشگاه و چه در تیم فوتبالمان به مدلی دست یافته‌ایم که روزبه‌روز استحکام بیشتری می‌یابد و دنیا را درمی‌نوردد. این تابستان هم اتفاقی مشابه در راه است و یک تیم منسجم در حال شکل‌گیری است. ما باشگاهی به مراتب بهتر از آنچه تحویل گرفتیم بر جای خواهیم گذاشت؛ حرکتی که در تاریخ فوتبال ماندگار می‌شود. در فصل جدید هم عناوینی دیگر در راه خواهند بود، آن وقت بارسا را با سه عنوان لیگ قهرمانان بیش از دوران پیش از خودمان تحویل می‌دهیم.

■ چطور شد متوجه گذشته شدید و از «ما» به جای «من» استفاده کردید؟

چون من نمی‌توانستم رئیس باشگاه باشم اگر مدیران گذشته این صندلی را برای من به جای نمی‌گذاشتند و البته من از فعل جمع استفاده می‌کنم چون ما یک تیم هستیم.

■ پس از بارسا چکار می‌کنید؟

به عنوان یک وکیل به کارم ادامه می‌دهم، این راهی است که برای گذران زندگی بلدم.

■ آیا باز هم با دنیای فوتبال مرتبط خواهید بود یا اینکه دوباره به فوتبال باز می‌گردید؟

گمان می‌کنم نیاز دارم فاصله‌ای اندک با فوتبال داشته باشم. هفت سال در رأس بارسا برای من کافی‌است ... سال‌های کمی نیست. از این خوشحالم که در تمام این سال‌ها حضور در دفتر کارم در بارسا را متوقف نکردم و همواره با هواداران و اهالی باشگاه در تماس بودم.

■ پیش از آنکه درباره تمرکزتان روی وکالت در آینده بگویید درباره ورود به دنیای سیاست فکر نکردید؟

ما از طریق بارسا خدمات زیادی به کاتالونیا کردیم و من از دفتر حقوقی‌ام این راه را ادامه خواهم داد نه از عالم سیاست. چیزی در سیاست نیست که من را به وجد آورد. در بارسا ما به دنبال اعتلای کاتالونیا بودیم و به هدفمان رسیدیم و حالا باید به دنبال تکامل کاتالونیا باشیم. من هرگز غرورم را از اینکه کاتالان هستم پنهان نکردم و به عنوان یک فرد تحصیلکرده مدافع آزادی هستم.

■ از نظر شما سیاستمداران کاتالان در چه سطحی هستند؟

آیا پیش از این سیاستمدارهای بهتری در کاتالونیا نبودند؟

سطح سیاستمداران ما بالاست اما چیزی که ما نیاز داریم، رشد خود انتقادی در این جامعه است. ما این فصل در بارسا نمونه‌ای از چنین چیزی بودیم. این فصل درس‌های بزرگی برای ما داشته که باعث افتخار من است. باید به اهالی بارسا به خاطر گذراندن دوران دشواری که یک سال پیش داشتیم و غلبه‌شان بر ترس و تحمل فشار برای رسیدن به اعتلای فعلی جایزه داد البته این جایزه را باید به صاحبان همه دیدگاه‌ها و واکنش‌ها تقدیم کرد اما من شخصا به افرادی علاقه دارم که به جزئیات و تلاش اهمیت بیشتری می‌دهند تا پیروزی صرف. جایی خواندم که شاید یک قهرمان در یک مبارزه ببازد ولی خود مبارزه را نباخته است. من از آدم‌هایی که می‌جنگند، مقاومت می‌کنند و از ترس می‌گذرند که همان شجاعت است و از آدم‌های با شهامت و با مسؤولیت خوشم می‌آید. در جامعه ما باید این نکته جا بیفتد که پیش از آنکه دیگران به ما انتقاد کنند باید خودمان به خودمان نگاه کرده باشیم. ما باید با همبستگی کشتی بارسا را به جلو هدایت کنیم.

■ فران سوریانو یا ساندرو روسل؛ کدامیک نامزد خوبی برای جانشینی شما هستند؟

من دیدگاهم را برای خودم نگاه می‌دارم. آنها آزادند هرچه می‌خواهند بخواهند. همه دنیا من و آنها را می‌شناسند. من برای آنها احترام قائلم. هر کس گذشته‌ای دارد ولی من با آنهایی می‌مانم که در مسیری درست ثابت قدم بوده‌اند و تجربه اندوخته‌اند. آدم‌هایی که شهامت و مسؤولیت داشته باشند و از غریزه تصمیم‌گیری در لحظات دشوار برخوردار باشند. حالا که هیات مدیره جدید تشکیل شده است همه چیز به آنها مربوط است که ارزش تک‌تک نامزدهای انتخابات ۲۰۱۰ را بررسی کنند.

■ همه دنیا در افتخار این فصل بارسا شریک شده‌اند. آیا فکر نمی‌کنید این به خاطر سه گانه گوآردیولاست؟

این افتخار به بازیکنان و گوآردیولا تعلق دارد و البته بیشتر، بازیکنانی که نقشی کلیدی ایفا کردند و پپ که استادانه تیم را هدایت می‌کرد، همینطور چیکی بگیریستاین که در حال طرح‌ریزی فصلی تازه است. پپ توانست اشتباهاتش را به موقع اصلاح کند. من از اینکه او با تصمیماتی پرریسک از عهده کارها برآمد خوشحالم اما تصمیم‌گیری یک چیز است و شایستگی چیزی دیگر. او علاوه بر این شایسته هم بود. پس من از اینکه همه افتخارات را سهم او و بازیکنانش بدانم آزرده خاطر نمی‌شوم.

تنیس ویمبلدون

پیروزی بزرگان، حذف ارغوان

لیتون هیوئیت، ونوس ویلیامز و دینارا سافینا؛ برندگان شناخته شده چهارمین روز رقابت‌های تنیس ویمبلدون ۲۰۰۹ بودند. یکصد و بیست‌وسومین دوره رقابت‌های تنیس ویمبلدون پنجشنبه چهارمین روزش را پشت سر گذاشت. هیوئیت در دیداری تماشایی و کلاسیک خوان مارتین دل پوتروی آرژانتینی را برد و راهی دور سوم سومین رقابت گرند اسلم تنیس در سال ۲۰۰۹ شد. این تنیس باز استرالیایی که سال‌های پایانی تنیس خود را سپری می‌کند، دل پوتروی جوان و ۲۱ ساله را ۳ بر صفر برد و راهی دور بعد شد. هیوئیت در سال ۲۰۰۲ قهرمان ویمبلدون شده بود. مرد اول سابق تنیس جهان در دوئل با حریف اهل آمریکای جنوبی از همان ابتدا روشن کرد که به کجا خواهد رفت. او با ۲۷ سابقه قهرمانی در رقابت‌های ATP تنیس پس از پایان مسابقه گفت: «از این مسابقه بسیار خوشحالم. بازی برابر دل‌پوترو یکی از دشوارترین رقابت‌های دور دوم ویمبلدون بود. او در سرویس‌ها بسیار قدرتمند است، با این حال من خیلی خوب بازی کردم و از فرصت‌هایم بهره گرفتم. بدیهی است که خوان مارتین هم چند امتیاز خوب گرفت ولی من پیوسته پاسخ بهتر را آماده داشتم». هیوئیت در دور بعد با فیلیپ پچنر، برنده مسابقه با میشازورف مسابقه می‌دهد. اندی ماری اسکاتلندی هم برابر ارنست گولبیس در ۸۹ دقیقه ۳ بر صفر پیروز شد. یورگن ملتسر و اندی رادیک دیگر برندگان پنجشنبه بودند. در قسمت زنان هم ونوس ویلیامز یک گام دیگر به ششمین قهرمانی‌اش در مهم‌ترین تورنمنت چمن تنیس جهان نزدیک شد. او کاترینا بوندارنکو از اوکراین را ۲ بر صفر برد. زن‌شماره ۳ تنیس جهان از آمریکا در سومین دور با کارلا سوآزر ناوارو از اسپانیا پیکار خواهد کرد. دینارا سافینا، زن شماره یک تنیس جهان از روسیه هم برابر رزانا دلوس ریوس از پاراگوئه مشکل چندانی نداشت. فینالیست رقابت ملبورن و اوپن فرانسه «رزانا» را ۲ بر صفر برد و به دور بعد راه یافت. کارولین وزیناکی دانمارکی در دور دوم ماریا کریلنکوی روس را در دیداری یک طرفه ۲ بر صفر برد تا با آنابل مدینا گاریگوئس اسپانیایی پیکار کند. سافینا هم با کرستن فلیپکنس بلژیکی مسابقه دارد. سوتلانا کوزنتسوا، قهرمان اوپن فرانسه در سال جاری هم پائولین پارمنتین فرانسوی را در ۶۰ دقیقه برد تا با زابینه لیسیکی، تنیس باز ۱۹ ساله برلینی پیکار کند. این آلمانی پاتریشیا مایرا را برد و برای نخستین بار در دوران تنیس خود به دور دوم رقابت‌ها در ویمبلدون راه یافت. یلنا یانکوویچ، زن صربستانی شماره ۶ تنیس دنیا هم ایوتا بنزوا از چک را برد و به مرحله بعد پای گذاشت. ارغوان رضایی پس از باخت در دور سوم رقابت‌ها برابر النا دمنتیوا در رقابت‌های ۲ نفره هم همراه با رازانو، مغلوب خواهران ویلیامز شد و ویمبلدون ۲۰۰۹ را با ناکامی به پایان برد.

مارادونا: مشکلی با ریکلمه ندارم

مارادونا گفته اگر ریکلمه بخواهد به تیم ملی برگردد باید چند موضوع حل شود. دیه‌گو مارادونا، مربی تیم ملی آرژانتین گفته که بازگشت خوان رومن ریکلمه به تیم ملی کاملا محتمل است اما باید ابتدا بر سر این موضوع با او صحبت شود: «ریکلمه می‌تواند در فهرست دعوت‌شدگان جای داشته باشد. من او را انتخاب کردم و او بازیکن مهمی برای تیم بود. اما او ناگهان گفت با تغییرات مخالف است من هیچ مشکلی با او ندارم. می‌توانم با او رودررو صحبت کنم و بگویم باید به تیم ملی بازگردد». خولیو گروندونا، رئیس اتحادیه فوتبال آرژانتین گفته بود کلید بازگشت ریکلمه به تیم ملی در دست او است. ماراندونا می‌گوید: «می‌دانم خولیو چه حرف‌هایی زده، وقتی ریکلمه حاضر به تمرین نشد چاره‌ای جز خط زدن او نداشتم».

□ «باسیله» به بوکاجونیورز بازگشت

آلفیو باسیله برای دومین‌بار هدایت بوکاجونیورز آرژانتین را بر عهده گرفت. سرمربی پیشین تیم ملی آرژانتین جانشین «کارلوس ایشیا»، سرمربی برکنار شده بوکا شد. این مربی ۶۵ ساله برای دومین‌بار در دوران مربیگری‌اش روی نیمکت مربیگری بوکا می‌نشیند. باسیله پیش از این در فاصله ژوئیه ۲۰۰۵ تا سپتامبر ۲۰۰۶ در باشگاه ماراندونا حضوری موفق را تجربه کرده بود. باسیله که پس از ۸ ماه بیکاری راهی بوکا می‌شود، در نخستین دوره حضورش در این تیم توانسته بود، این تیم را در هر ۵ رقابت به قهرمانی برساند و پس از حذف آرژانتین از رقابت‌های جام جهانی ۲۰۰۶ جانشین خوزه نستور پکرمن شد. نتایج ناامیدکننده تیم ملی آرژانتین در رقابت‌های مقدماتی جام‌جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی باسیله را ناچار کرد، جایش را به دیگو ماراندونا بدهد. بوکا جونیورز، پس از سپری شدن ۱۸ هفته از رقابت‌های فوتبال باشگاهی در آرژانتین با تنها ۵ پیروزی در مکان هفدهم لیگ ۲۰ تیمی این کشور جای دارد.

La Caraja مصداق فوتبال احمقانه اسپانیا

ویروسی به‌نام غرور

ادواردو آلوارس

بی‌تردید شما هم ترجیح می‌دادید دیدار نهایی این دوره از رقابت‌های جام کنفدراسیون‌ها بین تیم‌های برزیل و اسپانیا برگزار شود اما حقیقت این است که ماتادورها با نتیجه ۲ بر صفر برابر ایالات متحده آمریکا مغلوب شدند تا نوار ۳۵ بازی بدون شکست آنها از هم بپاشد.

□ La caraja

بهتر است معنای این واژه از طریق مثال شرح داده شود. گاهی روزها بی هیچ دلیل و منطقی ذهن شما جای دیگری است و مدام دست به کارهای احمقانه می‌زنید. به عنوان مثال، در حالی که کلید خود را داخل آپارتمان جا گذاشته‌اید خارج از آپارتمان به دنبال آن هستید یا به جای شکر در قهوه خود نمک می‌ریزید. در دیدار چهارشنبه شب، اسپانیایی‌ها از همان دقیقه نخست مفهوم این واژه را به خوبی به تصویر کشیدند. بازیکنان بزرگ این تیم حتی زمانی که پای آمریکایی‌ها در میان نبود همانند بازیکنان معمولی ظاهر شدند؛ پاس‌های بد، جاگیری‌های بدتر و انتخاب وحشتناک در بازیکن هدف. حتی ژاوی هرناندز هم در روز La caraja همانند بازیکنان معمولی به نظر می‌رسید. اگر حریف شما تمرکز کافی داشته باشد و قدر فرصت‌ها را همانطوری که آمریکا دانست بداند، بازی بیش از پیش با چالش همراه می‌شود.

□ دست کم گرفتن تیم حریف

من چند ساعت پیش از آغاز بازی به همراه اعضای تیم در هتل «بلوم فونتین» بودم. هرگز چنین جو راحتی پیش از یک دیدار مرحله نیمه پایانی ندیده بودم. با وجود اینکه تمام رسانه‌های اسپانیا از آمریکا به عنوان یک رقیب قابل احترام یاد کرده بودند، به نظر می‌رسید ماتادورها خود را برای یک دیدار دوستانه که عواید آن قرار بود صرف امور خیریه شود آماده می‌کردند. هواداران در حال عکس گرفتن با ویسنته دل بوسکه بودند و شماری از بازیکنان بدون محافظ در آن حواشی پرسه می‌زدند. من با حامی مالی اصلی تیم ملی مشغول صحبت شدم و از او پرسیدم: «آیا این جو بیش از حد آرام نیست؟» او هم به من پاسخ داد: «به جز صحبت درباره مسائل فنی، آنها در سه سال گذشته بیش از نیم ساعت درباره بازی‌های خود صحبت نکرده‌اند. ترجیح می‌دادم ایتالیا حریف ما بود تا آنها رقیب را جدی‌تر می‌گرفتند».

□ شیوه‌اشتباه

زمانی که اسپانیا از شیوه ۲-۴-۴ استفاده کرده و فابرگاس در سمت راست انجام وظیفه می‌کند، در واقع او به مرکز آمده و فضا را برای نفوذ سرخیو راموس از سمت راست باز می‌گذارد. این شیوه شباهت زیادی با رئال مادرید زمان دل بوسکه دارد و در آن زمان هم زیدان به ظاهر به عنوان هافبک سمت چپ ظاهر می‌شد، اما در واقع فضای سمت چپ را در اختیار روبرتو کارلوس قرار می‌داد تا از آن مراقبت کند. چنین روشی نیازمند یک مدافع کناری بسیار بانظم (روبرتو کارلوس) و یک هافبک دفاعی بزرگ (کلود ماکه‌له‌له) برای پوشش همه فضاها در زمانی است که تیم حریف دست به ضد حمله یا نفوذ از جناحین می‌زند. در ترکیب اسپانیای کنونی، بی‌تردید سرخیو راموس نمی‌تواند نقش «روبرتو کارلوس» را ایفا کند و «چابی آلونسو» هم در کارهای دفاعی فاصله زیادی با بازیکنی همچون «مارکوس سنا» دارد. «بردلی» بازیکن تیم آمریکا متوجه این مساله شد بویژه در نیمه نخست، هربار که راموس نفوذ می‌کرد تیم او باعث می‌شد تا اسپانیا تاوان این مساله را بپردازد.

□ سرخیو راموس

سرمربی آمریکا تصمیم گرفت تا فضای زیادی در اختیار «راموس» قرار داده و روی ضد حمله‌ها از فضای پشت سر او استفاده کند؛ سرخیو راموس هم براحتی گرفتار این دام شد. همکاری درخشان او روی گل دوم آمریکا مرا به یاد «کریستین کارمبو» هافبک فرانسوی و سابق رئال مادرید انداخت. این بازیکن به سه دلیل تا همیشه در اذهان هواداران رئال باقی خواهد ماند: مجموعه افتخاراتش، همسر عجیبش و کارمبینا. در سال ۱۹۹۹، طی یکی از دیدارهای رئال مادرید در چارچوب رقابت‌های لالیگا، کارمبو تصمیم گرفت تا با ضربه پشت پای خود مانع از دادن کرنر به تیم مقابل یعنی سلتاویگو شود اما او توپ را درست به مهاجم حریف رسانده و اسباب گلزنی وی را فراهم کرد. از آن پس واژه «کارمبینا» به معنی پاس گل بازیکن مدافع برای بازیکن حریف به وجود آمد. مدت‌ها بود که شاهد این حرکت نبودم و حالا می‌توانم از سرخیو راموس به خاطر سخاوت وی تشکر کنم.

□ ویروسی به نام غرور

یک روز قبل از دیدار دو تیم، خورخه والدانو مدیر ورزشی باشگاه رئال مادرید که مبلغ هنگفتی خرج جذب کریستیانو رونالدو و کاکا کرده بود، اظهار داشت که داوید ویا همسطح ستارگانی همچون رونالدو و کاکا نیست. ویا طوری بازی کرد که گویی باید خود را به والدانو و رئال مادرید ثابت می‌کرد و به شکلی باورنکردنی خودخواهی به خرج داد. فرناندو تورس هم خیلی زود به ویروس خودخواهی ویا مبتلا شد و در تمام جریان بازی به ندرت شاهد همکاری این دو مهاجم بودیم. زمانی که تمام این عوامل را در یک دیدار کنار هم می‌گذارید، پیروزی برابر حریف دشوار می‌شود. مهم‌تر از آن، اگر برابر تیمی بازی کنید که پس از راهیابی معجزه آسای خود به مرحله حذفی هیچ چیز برای از دست دادن ندارد و در هر لحظه از بازی می‌داند که باید چکار کند، بشدت دچار مشکل می‌شوید.

منبع: ساکرنت

ترجمه: رشید سعدلو